
Bognoter

Pasticher

At Umberto Eco mestrer parodien og pastichen vil være klart for enhver, der har læst *Rosens navn* og *Foucaults pendul*, hvor det især er den lærde latinske stil og den mystiske pseudovidenskab, der tages under behandling. Nu er der kommet en samling, der viser de danske læsere, at Eco siden 50'erne har moret sig med at parodiere en bred vifte af diskurser. Blandt de diskurser, der tages under behandling, finder man bl.a.: forlagsafslag ("...beklager at måtte afslå..."), den direkte tv-dækning (af Columbus' landgang i Amerika) og selvfølgelig litteraturen, videnskaben og filosofien.

Udgangspunktet i mange af teksterne er det velkendte "Hvad nu hvis...", hvor det især er tidsfaktoren, der brydes om. Hvad nu hvis fjernsynet havde været med, da Columbus gik i land? Herefter er det blot et spørgsmål om at lade den indre logik tage over: fra studiet henter man ekspert-udtalelser hos tidens førende intellektuelle - Leonardo da Vinci, Martin Luther, Rector Magnificus i Salamanca, dekanen fra det juridiske fakultet i Grenada osv. Resultatet bliver en lang række kommentarer, der bliver til tider ustyrligt komiske ved sammenstødet mellem stilen og argumentet på den ene side og emnet på den anden. TV, telefon og plasticposer eksisterer side om side med det ptolemæiske verdensbillede; "Kvit eller dobbelt", kybernetik og manifestationer af djævelen optræder som argumenter på linie med realpolitiske overvejelser anno 1592 og

1968. For at dette skal kunne fungere, kræves der to ting af forfatteren: en stor viden om det, han parodierer, og en ikke ringe grad af kærlighed til det - Eco er aldrig ond, blot drilagtig. Netop på grund af disse to faktorer fungerer Eco's tekster (næsten) altid: han ville faktisk kunne skrive en "rigtig" tekst i hver af disse diskurser (og i visse tilfælde *har* han allerede gjort det), og det er denne tilknytning, der åbner for pastichen.

Umberto Eco: *Med Platon til striptease*, Forum, København. 157 sider, 225 kr.

O.Vigsø

Læsninger af Ricoeur

Den franske filosof Paul Ricoeur skriver meget. 1983-85 udkom trebindsværket *Temps et récit*, og der er nu et nyt trebindsværk på vej med titlen *Lectures*. Denne gang drejer det sig dog om et "opsamlingsheat" med tidsskriftartikler, introduktioner og lignende. Første bind centreret om "Politikken" er netop udkommet, og de næste to om hhv. poetik, fortælling, lingvistik og eksistentialisme, og om "filosofiens grænser" kommer i -92 og -93.

Artiklerne i dette bind er delt på fire kapitler: "Le paradoxe politique" med introduktioner til Arendt, Patocka, Erik Weil, Jaspers, "Politique, langage et théorie de la justice", "La sagesse pratique" og "Circonstances", sidstnævnte med artikler om hændelser i den politiske verden

---

Bognoter

(f.eks. revolutionen i Kina). Her viser Ricoeur sig som den i samtidsproblemer engagerede tænker - "le philosophe dans la cité", som han er blevet kaldt. Artiklerne er skrevet mellem 1949 og 1991 og deres berettigelse skal findes i deres kasten lys over de "rigtige" værker i forfatterskabet.

Det samme kan siges om akterne fra kollokviet i Cerisy-la-Salle i august 1988, der også foreligger på tryk nu. Her kan man finde artikler om Ricoeurs teoriehistoriske placering og om forholdet mellem epistemologi og hermeneutik; her findes praktiske anvendelser af hermeneutikken og artikler, som forsøger at skue fremad og se perspektiverne for den ricoeurske hermeneutik. Trofaste læsere af *Slagmark* vil nikke genkendende til Peter Kemps artikel om etik og narrativitet (se nr. 10), og samme Kemp behandler i øvrigt også forholdet mellem politik og etik. Som altid i den slags sammenhænge er en blandet landhandel. Fordelen er, at man ud fra ens egen interesse i Ricoeur kan plukke de relevante artikler ud, og på det punkt ligner de to bøger hinanden. Det er formodentlig de færreste, der kan spænde over Ricoeurs felt og dets udvikling gennem snart 50 år.

Paul Ricoeur: *Lectures 1. Autour du politique*, Seuil, Paris. 408 sider, 160 FF.

J.Greisch & R.Kearney (eds.): *Paul Ricoeur. Les métamorphoses de la raison herméneutique*, Les éditions du Cerf, Paris. 414 sider, 175 FF.

O.Vigsø